

ת"פ 23293/06/14 - פרקליטות מחוז מרכז נגד סאבר געסוס, דמיטרי קרמיצוס, אמיר דווה

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 23293-06-14 פרקליטות מחוז מרכז נ' געסוס
ואח'

בפני כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
בעניין: פרקליטות מחוז מרכז

המאשימה

נגד

1. סאבר געסוס
2. דמיטרי קרמיצוס
3. אמיר דווה

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד הילה כהן

ב"כ הנאשמים עו"ד צחי רז

הנאשמים בעצמם

גזר דין

פתח דבר

הנאשמים הודו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 380 ו- 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 7.3.12 בשעה 7:00 לערך, הגיע המתלון, במסגרת עבודתו כמתקין מטבחים, לאתר בנייה ברחובות (להלן: "המקום"). המתלון נכנס למעלית במקום ופגש בנאשמים ובאנשים נוספים שהיו במעלית באותה העת. המתלון ביקש להגיע לקומה השלישית והנאשמים ביקשו להגיע לקומה התשיעית.

בעודם במעלית, הושיט המתלון ידו קדימה במטרה להסב את תשומת לבו של מפעיל המעלית כי ברצונו לעצו

בקומה שלישית. הנאשם 2 פנה למתלון ושאל מדוע נגע בו. המתלון השיב כי לא נגע בו ובין השניים התגלע וויכוח, במהלכו קילל הנאשם 2 את המתלון בשפה הרוסית.

בשלב מסוים, התערב הנאשם 3, קילל אף הוא את המתלון ואיים עליו באמרו "היום אתה לא חוזר הביתה, היום אני הורג אותך".

לאחר דין ודברים בין המתלון לנאשמים, נעצרה המעלית בקומה השלישית והמתלון התארגן לקראת יציאה מן המעלית. אז, תפס הנאשם 1 בידו את צווארו וסנטרו של המתלון והמתלון, בתגובה, דחף את ידו של הנאשם 1 מעליו. אז, בעט הנאשם 2 בבטנו של המתלון אשר נהדף לאחור. הנאשם 1 חבט בפניו של המתלון במכת אגרוף והנאשם 3 היכה אף הוא באפו של המתלון אשר נפל ארצה.

כתוצאה מכך, נגרמו למתלון שברים בעצם האף וכן, שברים ברמוס של לסת תחתונה דו צדדית. המתלון עבר הליך ניתוח לקיבוע השברים והיה מאושפז משך 6 ימים.

ראיות לעונש

המאשימה ביקשה להגיש לבית המשפט תצהיר קורבן עבירה. ב"כ הנאשמים התנגד להגשת התצהיר ללא חקירת המתלון וביקש כי הוא יגיע לבית המשפט.

בבית המשפט, סיפר המתלון כי הנאשמים קיללו אותו ואיימו כי יהרגו אותו. הוא זוכר שהתעורר ומצא עצמו על הרצפה, שותת דם. נגרמו לו 4 שברים בלסת וכן, אפו נשבר. הוא שהה בבית החולים כחודש ולאחר מכן, כחודש בבית. במשך כחודשיים, הוא לא יכול לאכול וגם כיום, הלסת שלו אינה ישרה.

כשהטיח בו ב"כ הנאשמים כי הוא מגזים בתיאוריו, שכן במסמכים הרפואיים, מצוין כי הוא היה מאושפז במשך 6 ימים ולא כחודש, כפי הנטען על ידו, השיב כי אינו זוכר בדיוק, אך עשה גם מספר ניתוחים וטיפול פיזיותרפיה. המתלון אישר כי הוא לא כתב את התצהיר אלא הסתייע באחר שרשם את דבריו, ב"עברית יותר גבוהה". עוד הטיח בו ב"כ הנאשמים כי הוא לא הציג מסמכים המעידים על הנזק שנגרם לו בלסת וכן, על הפסד ימי העבודה. המתלון השיב כי הוא עבר טיפולי פיזיותרפיה וכעולה מהמסמכים שלהם, נגרם נזק ללסת וכן, יש לו, בביתו, תלושי שכר אחרונים שיכולים להעיד כי אכן לא עבד לאחר האירוע.

הוגשו מסמכים רפואיים ע"ש המתלון ותצהיר.

בתצהיר מטעמו של המתלון נכתב כי הוא היה מאושפז תקופה של כ- 3 שבועות ולאחר מכן, במהלך תקופה של כחודש ימים, הוא עבר טיפולי פיזיותרפיה והיה עליו לנוח. נאסר עליו לאכול דברים מוצקים והוא אכל באמצעות קשית. הלסת לא חזרה לצורתה המקורית ולעיתים קרובות, בעת אכילה, הלסת העליונה והתחתונה אינן מקבילות.

המתלון ציין כי לאחר האירוע, הוא לא עבד במשך כחודשיים ונגרמו לו הפסדים רבים.

המתלון ציין כי מאז האירוע, בכל פעם שהוא מגיע לאתר בנייה, הוא חושש ובודק האם אדם נוסף נמצא

בקרביתו.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לעונש לחומרת העבירה ונסיבותיה. הנאשמים בחורים צעירים אשר תקפו את המתלונן בצוותא, רק משום שנגע באקראי בידו של אחד מהם. התגלע ויכוח בין הנאשמים למתלונן, אשר הסלים לידי תקיפת המתלונן על ידי הנאשמים. למתלונן נגרמו חבלות בגינם נזקק לניתוח ולאשפוז. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם לא יכול לעבוד במשך חודשיים לאחר תקיפתו והפנתה לדבריו של המתלונן בבית המשפט. המתלונן סובל עד היום מכך שלסתותיו אינן נסגרות בצורה תקינה.

עוד הדגישה ב"כ המאשימה את הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם והם שלמות גופם של בני אדם ותחושת הביטחון הציבורי.

מתחם העונש ההולם, לדידה של ב"כ המאשימה, נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 3 שנות מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה ציינה כי חלקם של הנאשמים בביצוע העבירה הוא דומה ואין מקום לאבחן ביניהם. נאשם 1 היה בן 31 שנים בעת ביצוע העבירה, נעדר עבר פלילי. הנאשם 2 היה בן 27 בעת ביצוע העבירה ולחובתו הרשעה משנת 2011 בעבירות רכוש, בגין ריצה מאסר בפועל בן 8 חודשים. הנאשם 3 היה בן 19 בעת ביצוע העבירה, נעדר עבר פלילי.

הנאשמים הודו במיוחס להם וחסכו זמן שיפוטי, תסקירי שירות המבחן הינם חיוביים בעיקרם ובהתחשב באמור בהם, בחומרת המעשים ועברם הפלילי של הנאשמים, סבורה המאשימה כי על העונש אשר יוטל על הנאשמים 1 ו- 3 להיות דומה, אם לא זהה. הם לא הציגו חריג שיקומי. משכך, עותרת המאשימה לעונש הקרוב לרף התחתון של מתחם הענישה, אך לא מתחתיו. לגבי הנאשם 2, עותרת המאשימה להקל עמו במעט, נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן.

עוד עתרה המאשימה להשית על כל אחד מן הנאשמים קנס, לפי שיקול דעת בית המשפט וכן, פיצוי למתלונן בסך 20,000 ₪.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשמים הדגיש בטיעונו את הודייתם של הנאשמים במיוחס להם. הוא ציין כי הנאשמים חשים חרטה ואין להם כל טענה כלפי המתלונן. עם זאת, טען ב"כ הנאשמים כי המתלונן מגזים בתיאוריו בכל הנוגע להחלמתו ולאופן התמודדותו לאחר האירוע. המתלונן לא אושפז חודש, כפי שטען ולא הוצגו מסמכים המעידים כי השתתף בטיפול פיזיותרפיה או טיפולים פסיכולוגיים וכן, כי איבד הכנסה או שהוא סובל כיום מנזק כלשהו.

עוד הוסיף ב"כ הנאשמים וציין כי התצהיר שהוגש מטעם המתלונן לא נכתב על ידו ולא במילותיו שלו ולכך, יש ליתן משקל.

ב"כ הנאשמים התייחס הן לנסיבות המקרה והן לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים. לדידו של ב"כ הנאשמים, תקיפת המתלונן באה לאחר התגרות כלשהי מצד המתלונן. עם זאת, הנאשמים לא תכננו זאת והאירוע התרחש בעידנא דריתחא. לנאשמים לא הייתה כל כוונה לגרום לפציעה ממנה סבל המתלונן.

עוד ביקש ב"כ הנאשמים ליתן משקל לשיהוי בהגשת כתב האישום, כשנתיים ושלושה חודשים לאחר האירוע. עוד ציין כי הדיונים בתיק נדחו מעת לעת בשל ניסיון המאשימה לאתר את המתלונן. עתירתה של המאשימה להשית על הנאשמים מאסר בפועל אינה מוצדקת. האינטרס הציבורי מלמד שיש לעתור להשית עונש מאסר בפועל תוך זמן סביר מעת ביצוע העבירה ולא לאחר זמן, בו הנאשמים מתקדמים בחיים, לדבריו, מתחתנים ונהפכים הורים לילדים.

הנאשמים עובדים באותו חברה בצורה רציפה. הנאשמים 1 ו- 3 נעדרי עבר פלילי. לנאשם 2 הרשעה בעבירות שבל"ר.

הנאשם 1 בן 34 שנים, נשוי ואב לילדה, עובד 7 שנים בחברה, חרוץ. נסיבות חייו מורכבות, אביו מכור לסמים ואמו חולה. הנאשם חש בושה וחרטה, הוא מבין את הפסול במעשיו ומביע אמפתיה למתלונן. הנאשם הביע רצון להשתתף בהליך טיפולי ולפצות את המתלונן ושירות המבחן התרשם כי הסיכון להישנות העבירה נמוך מאוד. מדובר באדם נורמטיבי, עובד. אם יוטל עליו עונש מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות, הוא יאבד את מקום עבודתו.

ב"כ הנאשמים עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהשית על הנאשם 1 של"צ וצו מבחן.

הנאשם 2 בן 30 שנים, נשוי, עובד בחברה ובעבודה נוספת במלצרות. נסיבות חייו של הנאשם 2 מורכבות ולא פשוטות, כעולה מתסקיר שירות המבחן. הנאשם ערך שינוי בחייו ומאז שחרורו ממאסר לפני כארבע וחצי שנים, הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי. שירות המבחן התרשם כי הסיכון להישנות ביצוע העבירה הינו נמוך. חלקו של הנאשם 2 היה בכך שבעט במתלונן פעם אחת.

ב"כ הנאשמים עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהשית על הנאשם 2 של"צ וצו מבחן.

הנאשם 3 היה בן 19 בעת ביצוע העבירה. עבד בחברה מזה 4 שנים והתקדם לתפקיד של ראש צוות. ב"כ הנאשמים הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן, נסיבות חייו של הנאשם 3 מורכבות מחד, אך גם נורמטיביות מאידך. הנאשם מבין את חומרת מעשיו, מביע צער וחרטה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתפקד האורח נורמטיבי ותקין. משפחתו מהווה עבורו מקור תמיכה לאורך השנים. שירות המבחן התרשם כי רצונו של הנאשם בשייכות חברתית גרמה לו להיגררות לאירוע זה. הנאשם אינו מאופיין בדפוסי התנהגות אלימים והסיכון להישנות עבירות הינו נמוך.

ב"כ הנאשמים עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהשית על הנאשם 3 של"צ ופיצוי.

הנאשמים בדבריהם בפני בית המשפט הביעו צער על מעשיהם. עוד ציין הנאשם 1 כי אם יכול היה להשיב את הגלגל לאחור, היה מתנהג אחרת. הוא ביקש מן המתלונן סליחה וציין כי ביקש בעבר להפגש עם המתלונן, אך

לא הצליחו לאתרו. הנאשם 2 גם הוא ציין כי הוא רצה לבקש את סליחתו של המתלונן ואמר כי לא יפעל כך שוב. הנאשם 3 גם הוא ציין כי לא יחזור על מעשיו בשנית.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן סוקר את קורות חייו של הנאשם 1. הנאשם כבן 34 שנים, נשוי ואב לילדה בת 10, עובד מזה כשבע שנים בחברת מעליות. עובד חרוץ ואחראי העושה את המוטל עליו לשביעות רצון מעסיקיו.

הנאשם נעדר עבר פלילי. הסביר את מעורבותו באירוע ברצונו לסייע לנאשם 2, חברו לעבודה. הוא הדגיש בפני שירות המבחן כי מדובר באירוע חריג להתנהלותו ושלל התנהגות אלימה כאמצעי להתמודד במצבי קונפליקט. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מאופיין בערכים נורמטיביים. כן, צויין כי הנאשם חש חרטה ובושה על מעשיו, מבין את הפסול במעשיו, את ההשלכות והנזק שנגרם למתלונן ומבטא אמפתיה לפגיעה זו. לצד זאת, ניכר כי מתקשה להעמיק בהבנת התנהגותו באירוע עצמו ובקושי לשלוט בהתנהגותו באירוע. שירות המבחן ציין כי נעשו ניסיונות רבים לשוחח עם המתלונן, אך ללא הצלחה.

הנא/שם הביע רצון להשתתף בהליך גפ"ן (גישור פוגע נפגע), תוך פיצוי המתלונן ומוכן לשאת בתוצאות מעשיו.

שירות המבחן התרשם כי הסיכון להישנות עבירת אלימות הינו נמוך וכך גם חומרתה, באם תתבצע ולבסוף, המליץ כי יוטל על הנאשם 1 עונש מאסר מותנה, של"צ בהיקף של 140 שעות וצו מבחן למשך חצי שנה.

תסקיר שירות המבחן סוקר את קורות חייו של הנאשם 2. הנאשם כבן 30 שנים, עלה ארצה בהיותו כבן 8 שנים. נשוי ואב לפעוטה בת כשנה וחצי. מזה כארבע שנים, עובד כטכנאי מעליות ובמקביל, עובד מספר לילות בשבוע כמלצר.

הנאשם 2 תיאר כי בעת האירוע, המתלונן אשר נדף מפיו ריח אלכוהול, תקף אותו ולכן, הוא הגיב כמתואר, על מנת להגן על עצמו. הוא הביע חרטה ובושה על מעשיו, הבין את חומרת מעשיו והסיכון בהם, ציין כי לא התכוון לפגוע במתלונן אלא רק להגן על עצמו והביע אמפתיה כלפי המתלונן. הנאשם 2 ציין שמבין שלוקה בקושי בהבנת מצבים חברתיים ומגיב בתוקפנות יתרה במצבי לחץ. הוא ביקש להשתלב במסגרת טיפולית על מנת שיוכל לקבל כלים לשליטה בכעסים והתמודדות ללא אלימות במצבי לחץ.

לנאשם 2 עבר פלילי המונה 3 הרשעות. שתיים מהן מבית דין צבאי בגין העדר מן השירות. הרשעתו האחרונה מאפריל 2011 בגין עבירות שבל"ר ונהיגה ללא רישיון בגין נדון למאסר בפועל.

שירות המבחן התרשם כי הסיכון להישנות התנהגות בעייתית פחת במידה ניכרת וכי שילובו במסגרת טיפולית, יביא להפחתה משמעותית נוספת בסיכון.

שירות המבחן המליץ כי יושת על הנאשם עונש של"צ בהיקף של 140 שעות, צו מבחן למשך שנה ופיצוי למתלונן.

תסקיר שירות המבחן מיום מגולל קורות חייו של הנאשם 3. הנאשם 3 בן 23 שנים, רווק, בעל תפקוד תעסוקתי יציב, עובד כראש צוות בחברה להתקנת מעליות מזה כארבע שנים. הנאשם תואר כעובד חרוץ, בעל יכולות ויחסי אנוש טובים. נעדר עבר פלילי. גדל במסגרת משפחתית בה נאלץ לסייע בכלכלת משפחתו ובטיפול באחיו ובאביו מגיל צעיר.

הנאשם תיאר כי במהלך עבודתו, התגלע ריב מילולי בי חבריו לעבודה לבין המתלונן. הריב התפתח לריב אלים והוא התערב בכך שדחף את המתלונן מתוך רצון להפסיק את האלימות ולהפריד ביניהם. שלל איום כלפי המתלונן וכן, שלל אלימות פיזית.

הנאשם מתאר כיום קשר חלקי עם הנאשמים 1 ו- 2 על רקע עבודה משו תפת. בשונה מהעבר, לדבריו, כיום אינו מושפע מהתנהגותם.

הנאשם מבין את חומרת מעשיו, מביע צער, חרטה ובושה. ניכר כי משפחתו מהווה עבורו גורם תמיכה משמעותי ויציב לאורך השנים.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם 3 תפקוד נורמטיבי ותקין לאורך חייו, הוא אינו מאופיין בדפוס התנהגות אלים ומעשיו מהווים אירוע חריג על רק רצונו בשייכות חברתית.

שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירות אלימות הינו נמוך וכך גם חומרת האלימות הצפויה. ההליך המשפטי המתנהל נגד הנאשם מהווה עבורו גורם מרתיע ומדרבן. הוא הביע נכונות לפצות את המתלונן ולרצות את העונש שיוטל עליו.

שירות המבחן המליץ כי יושת על הנאשם 3 עונש של מאסר מותנה, של"צ בהיקף של 180 שעות ופיצוי למתלונן.

דין

הנאשמים הודו, כאמור, בביצוע עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות.

בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם, בשלב הראשון, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות אשר אינן חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם.

הערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים הם שלמות גופו של הפרט, ביטחונו ושלוות נפשו וכן, סדרי משטר תקינים בחברה מתוקנת.

הנאשמים תקפו בצוותא את המתלונן וגרמו לו לחבלות ופגיעות מהן הוא סובל עד היום וזאת בשל ויכוח של מה בכך, משום שהמתלונן נגע באקראי באחד הנאשמים.

המתלונן תאר את נזקיו בבית המשפט, בין אלה הסמוכים לאחר האירוע ובין אלה המתמשכים. לנזקים

אלה תימוכין אף במסמך הרפואי שהוגש, המצביע אף הוא על מגבלות בתנועה ויכולת האכילה. ברי כי הפגיעות שנגרמו לו הביאו לכאב לא קל ומתמשך ואף לנזקים שהצריכו טיפול ומעקב.

רבות נכתב אודות הצורך להילחם בנגע האלימות. כך למשל נקבע בע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.10.11):

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות..."

המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע..."

מעשיהם של הנאשמים הינם מעשי בריונות אשר אין להם מקום בחברה מתוקנת. הנאשמים בחרו לנקוט בדרך אלימה ולא פרופורציונלית לזיכוכ על מה בכך, שהתגלע ביניהם לבין המתלונן.

במקרה דנן, מתחם העונש ההולם נע בין 7 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

הנאשמים הודו במיוחס להם וחסכו זמן שיפוטי יקר. שירות המבחן התרשם כי שלושת הנאשמים מודעים לחומרת מעשיהם והם חשים חרטה ובושה.

הנאשמים 1 ו- 3 נעדרי עבר פלילי וזו הסתבכותם הראשונה והיחידה עם החוק. לנאשם 2 אמנם יש עבר פלילי, אך אין מדובר בעבר פלילי מכביד ולא בעבירות אשר הינן ממין העניין. משכך ולאור אופי העבירה שביצעו הנאשמים - תקיפה בצוותא, לא מצאתי להתייחס באופן שונה לחלקו של כל אחד מן הנאשמים באירוע.

נסיבות חייהם של שלושת הנאשמים, כפי המתואר בהרחבה בתסקירי שירות המבחן ומובאות לעיל בתמצית, אינן פשוטות. עם זאת, נראה כי הנאשמים 1 ו- 3 מנהלים אורח חיים נורמטיבי ובעלי תפקוד תעסוקתי רציף. הנאשם 2, גם הוא מאז שחרורו ממאסר, מנהל אורח חיים נורמטיבי, עובד לפרנסתו ולפרנסת משפחתו ושואף להמשיך בדרך השיקום בה החל.

אלמלא כל אלה, העונש אשר הייתי גוזרת על הנאשמים, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה ובנזק שנגרם בעקבותיה, היה חמור בהרבה מזה שיגזר עליהם.

אוסף ואומר כי המלצות שירות המבחן ביחס לנאשמים אינן עולות בקנה אחד עם האינטרס הציבורי ועם חומרת העבירה אותה ביצעו הנאשמים. שירות המבחן אמון על האינטרסים של הנאשמים ועל אלו בלבד ואילו, בית המשפט אמון על מכלול האינטרסים ובכלל זה על שמירת האינטרס הציבורי ומיגור נגע האלימות הגואה בחברתנו.

על כן, הריני גוזרת על כל אחד מן הנאשמים את העונשים הבאים:

9 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור כל אחד מן הנאשמים עבירה בה הורשע או עבירה כלשהי שעניינה אלימות.

פיצוי בסך 3,000 ש"ח למתלונן אשר פרטיו יועברו על ידי המאשימה למזכירות בית המשפט. הפיצוי ישולם ב- 6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1/1/16 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י' כסלו תשע"ו, 22 נובמבר 2015, במעמד הצדדים.